

TUẦN LỄ CỦA SỰ ĐÓNG ĐINH TRÊN CÂY THẬP TỰ GIÁ

Công Khải Hoàn

Tuần lễ cuối cùng trước cái chết của Chúa Jêsus bắt đầu với thắng lợi lớn lao và có vẻ sẽ kết thúc với sự tiêu tan. Tuy nhiên, cái chết của Chúa Jêsus không phải là một sự thất bại nhưng lại là một hành động cao cả của tình thương. “Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.” (Giăng 3:16).

Chúa Jêsus dành tuần lễ của sự đóng đinh trên thập tự giá ở tại thành Giê-ru-sa-lem. Đám đông những con người bận rộn tụ tập cho Ngày Lễ Vượt Qua. Vào ngày Chủ Nhật, các môn đồ mang đến cho Chúa Jêsus một con lừa con mà Ngài cười từ thành Bê-tha-ni cho đến thành Giê-ru-sa-lem.

Việc này có vẻ như rất bình thường với nhiều người, nhưng những người khác thì nhận ra rằng chuyện này được hoàn thành giống như lời tiên tri đã viết cách đó khoảng năm trăm năm: “Hỡi con gái Si-ôn, hãy mừng rỡ cả thể! Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, hãy trỗi tiếng reo vui! Đây, Vua ngươi đến cùng ngươi, Ngài là công bình và ban sự cứu rỗi, nhu mì và cỡi lừa, tức là con của lừa cái.” (Xa-cha-ri 9:9).

Một đám đông tụ tập, trải áo mình trên đường. Kẻ khác thì chặt nhánh cây và bắt đầu gọi to sự biểu lộ ngợi khen: “Hô-sa-na con vua Đa-vít! Đáng khen ngợi cho Đấng nhân danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở trên nơi rất cao!” (Ma-thi-ơ 21:9).

Nhưng có mấy người không thích sự thờ lạy sum suê này và nói với Chúa Jêsus rằng: “Thưa thầy, xin quở trách môn đồ thầy!” Nhưng Chúa Jêsus đáp: “Ta phán cùng các ngươi, nếu họ nín lặng thì đá sẽ kêu lên.” (Lu-ca 19:39-40).

Thật là một cơ hội chúng ta có ngày hôm nay để nhắc cao trái tim và tiếng nói của mình trong sự thờ phượng vô giới hạn. Thật vậy, “Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: Ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy.” (Giăng 4:23).

Ba ngày kế tiếp, Chúa Jêsus dành nhiều thời gian của mình ở trong Đền Thờ. Thông điệp và việc làm của Ngài cho thấy rằng Ngài chính là Đấng Mê-si, và Chúa Jêsus quở trách những ai từ chối tin vào điều đó. Bởi vì sự khiển trách này, nhiều thầy tế lễ cả tìm cách giết Ngài (Ma-thi-ơ 21:46).

“Ngài đã đến trong xứ mình, song dân mình chẳng hề nhận lấy. Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài.” (Giăng 1:11-12).

Bữa Ăn Tối Cuối Cùng

Ngày Lễ Vượt qua đến, Chúa Jê-sus và môn đồ Ngài gặp nhau trên phòng cao để quan sát. Đầu ngày ấy, Giu-đa âm mưu với người Pha-ri-si và các thầy tế lễ cả phản bội Chúa Jê-sus. Với ba chục bạc, Giu-đa đồng ý phản lại Chúa Jê-sus và giao Ngài vào tay của họ.

Khi bữa ăn Lễ Vượt Qua bắt đầu, Chúa Jê-sus giải thích với các môn đồ đây là bữa cuối cùng họ ăn cùng nhau trước khi Ngài chịu đau đớn. Ngài bảo với họ rằng: “Có một người trong các ngươi sẽ phản ta.” (Ma-thi-ơ 26:20-21). Từng người một trong họ hỏi: “Lạy Chúa, có phải tôi không?” Chúa Jê-sus đáp: “Kẻ nào để tay vào mâm với ta, ấy là kẻ sẽ phản ta.” Tất cả bọn họ đều có mặt tại buổi ăn nhưng chỉ một mình Giu-đa biết là hắn sẽ phản bội Chúa Jê-sus. Một hồi sau, hắn bỏ đi bí mật gặp gỡ với những thầy tế lễ cả.

Phi-e-rơ nói với Chúa Jê-sus: “Dầu mọi người vấp phạm vì có thầy, song tôi chắc không bao giờ vấp phạm vậy.” và những môn đồ khác cũng nói tương tự vậy. Nhưng Chúa Jê-sus đáp với Phi-e-rơ rằng: “Chính đêm nay, trước khi gà gáy, ngươi sẽ chối ta ba lần.” (Ma-thi-ơ 26:34-35).

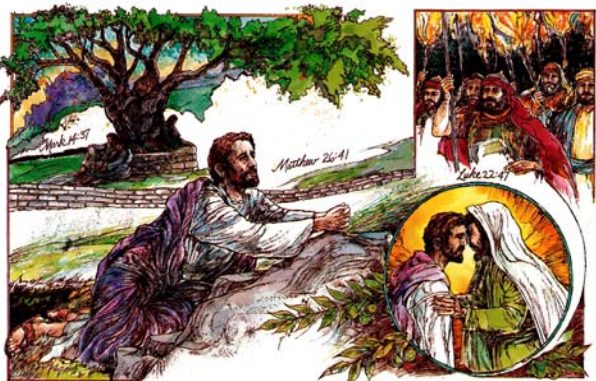
Vào buổi tối cuối cùng, Chúa Jê-sus giải thích với các môn đồ của Ngài: “Nơi ta đi, bây giờ ngươi chẳng có thể theo ta được.” (Giăng 13:36). Với sự buồn rầu trong tim, họ hiểu rằng Chúa Jê-sus chuẩn bị rời xa họ.

Cảm giác của sự cô đơn, sợ hãi, và không an toàn bắt đầu lướt qua mười một người đàn ông này. Ai sẽ cung ứng cho họ? Họ sẽ đi đâu bây giờ? Họ sẽ làm gì nếu không có Chúa Jê-sus?

Chúa Jê-sus động viên họ bằng những lời này: “Lòng các ngươi chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin ta nữa... Ta sẽ nài xin Cha, ả gài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên Ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết ả gài; nhưng các ngươi biết ả gài, vì ả gài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi.” (Giăng 14:1, 16-17).

Bằng cách này, Chúa Jê-sus bộc lộ cho các môn đồ của ả gài rằng ả gài là Đấng Yên Ủi không bao lâu sau sẽ trở lại trong dạng Thần để sống trong họ. Để rồi ả gài phán rõ ràng rằng: “Ta không để cho các ngươi mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các ngươi.” (Giăng 14:18).

Chúng ta cũng có thể nhận được Đấng Yên Ủi, Thần của Đức Chúa Jê-sus, để nâng ta lên trong thời gian của sự bấp bênh, nỗi sợ hãi, và cảm giác cô đơn. ả gài thật sự là “một bạn triu mến hơn anh em ruột” (Châm ngôn 18:24).

LESSON THREE - CHART 2

Khu Vườn Ghết-sê-ma-nê

Vào nửa đêm, Chúa Jê-sus và môn đồ ả gài đi đến vườn Ghết-sê-ma-nê để cầu nguyện. ả gài bảo với Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng xem trong lúc ả gài đến một đỗi xa hơn để cầu nguyện. Sau một vài lần, ả gài phát hiện ra họ đang ngủ bèn phán: “ả gươi không thức được một giờ sao?” (Xem Mác 14:37). Rồi ả gài bảo rằng: “Hãy thức canh và cầu nguyện, kéo các ngươi sa vào chước cám dỗ; tâm thần thì muốn lằm, mà xác thịt thì yếu đuối.” (Ma-thi-ơ 26:41). Tuy nhiên, các môn đồ vẫn ngủ quên trong khi Chúa Jê-sus cầu nguyện một mình.

Bởi vì ả gài biết trước những tổn thương sẽ đến một cách nhanh chóng của mình nên xác thịt ả gài gào thét lên rằng: “Cha ơi! ả ều có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con!” ả hưng rồi ả gài cầu nguyện: “Song không theo ý muốn Con, mà theo ý muốn Cha.” (Ma-thi-ơ 26:39). Với sự đau đớn cực độ về thể xác cũng như tinh thần và mồ hôi chảy xuống nhưng những giọt máu lớn, xác thịt đành nhường đường cho nguyện ý của Tâm Linh.

Chúa Jê-sus đánh thức các môn đồ dậy khi một bọn đông người cầm gươm và gậy đến. Giu-đa tiến đến trước và hôn lên má Chúa Jê-sus, chào ả gài (Lu-ca 22:47). Đây là tín hiệu cho các thầy tế lễ cả và quân hầu của chúng để bắt giữ Chúa Jê-sus và trói ả gài lại. Tuy nhiên, Chúa Jê-sus tự nguyện nộp mình cho họ. Đoạn, tất cả các môn đồ rời bỏ ả gài và trốn đi. Giu-đa nhận lãnh tiền trả công của hắn, nhưng sau đó trong sự hối hận và nỗi thất vọng đắng cay, hắn ném tiền đi và tự tử (Ma-thi-ơ 27:5).

LESSON THREE - CHART 3

Việc Xét Xử Chúa Jêsus

Trong khi Phi-e-rơ đi theo ở đằng xa, Chúa Jêsus được dẫn tới An-ne đầu tiên, là ông gia của thầy cả thượng phẩm và là một thầy cả Do Thái có thế lực. Rồi ả gài được đưa đến nhà của thầy cả thượng phẩm để gặp nhóm hội đồng toà án Do Thái tối cao.

Câu hỏi này theo sau câu hỏi kia áp đảo ả gài để tìm kiếm lỗi lầm trong đời ả gài. Chúa Jêsus chỉ đơn giản giữ bình tĩnh. Cuối cùng, trong sự tuyệt vọng, thầy cả thượng phẩm yêu cầu: “Ta khiến ngươi chỉ Đức Chúa Trời hằng sống mà thề, hãy nói cho chúng ta, ngươi có phải là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời chăng?” Chúa Jêsus xác nhận sự thật bằng cách trả lời: “Thật như lời.” (Ma-thi-ơ 26:63-64). (Christ là một từ Hy Lạp tương đương với từ Hê-bơ-rơ Mê-si; hai từ đều đề cập đến vị Vua, Đấng giải cứu người Do Thái được chờ đợi lâu dài).

Trong sự giận dữ, Cai-phe, thầy cả thượng phẩm, xé áo của mình. Con thịnh nộ của nhóm hội đồng lên cao và họ đưa ra lời tuyên án cho điều sai trái của tội phạm thượng. Chúa Jêsus bị kết án phải chết. Trong cơn giận dữ điên cuồng, nhiều người ở tại phiên tòa nhổ vào Chúa Jêsus và đánh ả gài, mĩa mai rằng: “Hỡi Đấng Christ, hãy nói tiên tri đi; cho chúng ta biết ai đánh ngươi.” (Ma-thi-ơ 26:68).

Bấy giờ Phi-e-rơ vẫn nán lại trong chỗ tối ở nhà thầy cả. Có một cô gái đến gần và bảo rằng người là một trong những môn đồ của Chúa Jêsus, nhưng Phi-e-rơ mạnh mẽ phủ nhận điều đó. Hai lần nữa Phi-e-rơ bị hỏi, nhưng người chửi rủa và chối phăng tất cả những sự liên quan tới Chúa Jêsus. Liên sau đó thì gà gáy. Cảm giác thất bại, tội lỗi, và tiêu tan quét qua người ông, đoạn người đi ra và khóc lóc cách đắng cay (Ma-thi-ơ 26:74-75).

Đã đến sáng sớm, nhóm hội đồng biết rằng phải có sự cho phép của chính quyền La-Mã để có thể thi hành án tử hình. Vì vậy, họ mang Chúa Jêsus đến trước quan tổng đốc Phi-lát. Với đám đông những người thù nghịch tụ họp, Phi-lát hỏi Chúa Jêsus: “Có phải ngươi là Vua của dân Giu-đa không?” Chúa Jêsus trả lời một cách quả quyết: “Thật như lời.” (Ma-thi-ơ 27:11).

Theo thông tục thì một trong những kẻ tù tội sẽ được tha mỗi năm trong ngày Lễ Vượt Qua. Phi-lát hỏi mọi người nếu họ muốn thả Chúa Jêsus, Vua dân Do Thái. Mọi người la lên rằng họ muốn người tha cho Ba-ra-ba, một tên cướp, giết người, và là kẻ nổi loạn. Jêsus, họ hét lên, phải bị đóng đinh trên cây thập tự giá!

Khi Phi-lát thấy sự giận dữ của quần chúng, người cảm thấy mình không thể làm gì để thay đổi họ. Theo mệnh lệnh của người, một chậu nước được đem đến và Phi-lát rửa tay người trước đám đông mà rằng: “Ta không có tội về huyết của người này; điều đó mặc kệ các ngươi.” (Ma-thi-ơ 27:24).

Sự Đánh Bằng Roi

Sau đó, Phi-lát thả Ba-ra-ba và đem Chúa Jê-sus đi đánh đập (Mác 15:15). Quân lính khoác cho ả gài một cái áo điều, để một cây sậy trong tay hữu ả gài, và đội trên đầu ả gài một cái mũ gai. Từng người một bước qua, quỳ xuống trong sự nhạo báng mà rằng: “Lạy Vua của dân Giu-đa!” (Ma-thi-ơ 27:29). Để rồi binh lính đánh ả gài bằng dây roi da có khoảng chín cái đuôi gắn đá và miếng chai. Lệ của người Do Thái là giáng lên ba mươi chín lần, nhưng luật La-Mã thì không có giới hạn.

Ả hà tiên tri Ê-sai báo trước điều này khoảng bảy trăm năm về trước: “Thật người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khốn khổ. ả hung người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương. Bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.” (Ê-sai 53:4-5).

Đó là sự chọn lựa khi Chúa Jê-sus Christ phải chịu đựng sự tra tấn dã man này. ả gài có thể gọi mười ngàn thiên sứ giết chết những kẻ hành hạ, nhưng ả gài chọn hy sinh cuộc sống của mình vì tội lỗi của thế gian. “Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình.” (Giăng 15:13).

Sự Đóng Đinh Trên Cây Thập Tự Giá

Với đám quần chúng điên cuồng ở đằng sau ả gài, Chúa Jê-sus bị ép phải vác cây thập tự giá mình đi xuống đường đến Gô-gô-tha, “nơi gọi là cái Sọ” (Giăng 19:17). Đám người giận dữ la lên: “Đóng đinh hẳn trên cây thập tự đi, đóng đinh hẳn đi!” càng thêm thôi thúc những người lính. Họ xuyên thủng tay chân ả gài khi họ đóng đinh ả gài trên cây thập tự. Khi ả gài bảo rằng mình khát, có người nhét miếng bông đá đầy mật đắng và giấm vào miệng ả gài.

Ở hai bên Chúa Jê-sus là hai tên trộm bị treo. Một người thấy được cơ hội cho sự cứu rỗi của mình. Với những hơi thở cuối cùng, người thỉnh cầu: “Hỡi Jê-sus, khi ả gài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi!” Chúa Jê-sus hứa: “Quả thật, ta nói cùng ngươi, hôm nay ngươi sẽ được ở với ta trong chốn thiên đàng.” Tên trộm kia thì vứt đi cuộc sống vĩnh cửu vì sự thiếu niềm tin, hẳn chế nhạo: “ả gươi không phải là Đấng Christ sao? Hãy tự cứu lấy mình ngươi cùng chúng ta nữa!” (Lu-ca 23:39-43). Trong khi một người thì liều mạng tìm kiếm cuộc sống vĩnh viễn, còn những kẻ khác chỉ nghĩ đến hiện tại và bỏ lỡ cơ hội của sự cứu rỗi vào ngày đó. Cũng giống như ngày nay, nhiều người đến rất gần với sự cứu rỗi nhưng không tới đích. Sự thiếu niềm tin chia cắt họ với Đấng Cứu Chuộc là Đấng có thể cất đi tội lỗi của mình.

Quân lính tụ tập dưới chân cây thập tự để bắt thăm chia áo xống của ả gài. Họ muốn cái áo dài không có đường may của ả gài và đánh bạc xem ai sở hữu nó. Giống như những tên lính này, nhiều người ngày nay bị hấp dẫn bởi sự sở hữu vật chất. Họ ném đi cơ hội của sự cứu rỗi để lấy những vật tạm bợ, những thứ rồi sẽ phai tàn đi.

Hội đồng toà án Do Thái tối cao cảm thấy hài lòng với thành tựu của mình. Bây giờ họ được đánh giá cao trước mọi người và sẽ không còn thử thách cho uy thế của họ nữa. Dường như mọi người đều hạnh phúc cho “kẻ cuồng giáo” này bị xử chết. Và sự khao khát để được chấp nhận và ưa chuộng vẫn đang tàn phá. ả hiền người, giống như những thầy lãnh đạo tôn giáo này, sẽ đổi sự cứu rỗi với cơ hội được đánh giá là cao trọng trước bạn bè.

Các thầy thông giáo và các trưởng lão nhạo rằng: “ả ó đã cứu kẻ khác mà cứu mình không được. ả ều phải Vua dân Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy xuống khỏi cây thập tự đi, thì chúng ta mới tin.” (Ma-thi-ơ 27:42). ả hiền người trí thức ngày nay vẫn làm như vậy. Họ bỏ đi cơ hội của sự cứu rỗi, chỉ biết nhạo báng và giễu cợt căn nguyên của Đấng Christ.

Một vài người tụ họp và khóc lóc. Đây là những người tin. Họ không hoàn toàn hiểu được chuyện gì đang xảy ra và tại sao, nhưng họ vẫn yêu thương Chúa Jêsus.

Thiên nhiên có thể cảm thấy sự ảnh hưởng của chuyện gì đang diễn ra. Bầu trời tối sầm và đất rung động. “Thật người này là Con Đức Chúa Trời.”, người lính La-Mã tuyên bố (Ma-thi-ơ 27:54).

Trong vòng sáu tiếng đồng hồ Chúa Jêsus bị treo trên cây thập tự giữa đất và trời, trở thành vật tế lễ cho tội lỗi của thế gian. Lúc bảy giờ, khe hở sẽ được nối liền giữa con người tội lỗi và một Đức Chúa Trời thánh sạch. Sứ mệnh này của Chúa Jêsus đã được thông báo bởi thiên sứ nhân sự chào đời của ả gài: “Chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội.” (Ma-thi-ơ 1:21). ả gày nay, ít nhất thì sứ mệnh của ả gài đã được hoàn thành. Với tiếng kêu lớn, ả gài khóc rằng: “Hỡi Cha, tôi giao linh hồn lại trong tay Cha!” ả gài vừa nói xong thì tắt hơi (Lu-ca 23:46).

Kết Luận

Hai ngàn năm sau, chúng ta nhận ra rằng cái chết của Chúa Jêsus không phải là một sự thất bại nhưng lại là một thắng lợi vang dội. ả gài không hề ở lại trong mộ nhưng đã sống dậy để mang đến sự cứu rỗi cho toàn bộ những ai tin và vâng theo tin lành của ả gài. Cái chết của ả gài là cần thiết, không đổ huyết thì không có sự tha thứ (Hê-bơ-rơ 9:22). “Cũng vậy, Đấng Christ đã dâng mình chỉ một lần dâng cất tội lỗi của nhiều người; ả gài lại sẽ hiện ra lần thứ hai, không phải để cất tội đi nữa, những để ban sự cứu rỗi cho kẻ chờ đợi ả gài.” (Hê-bơ-rơ 9:28).